

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

Alpy 2014 – Route des Grandes Alpes

Po dvou letech jsem se rozhodl vyrazit někam zase jednou na motorce. Času na dovolenou moc nebylo, tak jsem zvolil něco po Alpách. Před nějakým časem jsem si projel slavnou „Route des Grandes Alpes“ v autě, tak mě napadlo projet jí letos konečně na motorce. K dispozici jsem měl jen 9 dnů, což pro takovou cestu není moc. Sice se to dá stihnout za méně dní, ale přijde mi to pak jako honička po kopcích, ze které člověk stejně nic nemá. Počasí v Alpách je také většinou dost náladové, tak je lepší to moc neplánovat a nechávat si nějakou rezervu. Rozhodl jsem se tedy nic neplánovat a prostě jet, aby si to člověk užil. Měl jsem v plánu jet sám, ale nakonec jsem napsal informace o mém plánu na server www.motorklari.cz. Musím podotknout, že jsem nic moc neočekával, ale nakonec se mi ozval Michal z druhého konce našeho obrovského státu. Po jednoduché domluvě jsme se domluvili, tak, že se sejdeme v sobotu buď někde na cestě anebo až večer v kempu.

Předpověď počasí slibovala pěkné počasí, jen sem tam na pomezí Francie-Itálie občasně drobné přeháňky. Kdo by také předpokládal nějaký horor v hlavní sezóně na přelomu července-srpna.

Den 1

Sobota 26.7.2014, 21°C, 9:00, Třebívlice CZ, tachometr: 15 826 km, ujeté 583 km.

Většinu věcí jsem už připravil včera a tak ráno dobaluji na moto jen několik posledních věcí. Venku je pěkně, je modro a svítí slunce. V 9h mám vše připravené a vydávám se na cestu. Jedu klasicky směrem na Žatec a Plzeň. V Žatci je hned první bouračka, kde to nějaký fokus naboural do autobusu z boku. Vypadalo to tak, že autobus vyjžděl

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

z vedlejší. Pokračuji dál a po dálnici 27 jedu až do Plzně. Cesta rychle ubíhá a tak zastavuji až za Plzní na dálnici směrem na Rozvadov. Zastavím na první benzínce, kde natankuji (500kč, tach: 15948 km, 12.6l). Jdu zaplatit a ke stojanům přijede nějaká parta motorkářů. Tak za pumpou pak chvíli pokecáme, hlavně s jedním klukem, který si pořídil FZ6. Prý mu manželka řekla, že by si měl najít nějakého koníčka (prý myslela psa) a on si koupil mašinu. Taky dobrý ne... Prý se jedou projet někam na jih k Domažlicím. Dám si ještě kafe a pak se rozloučíme. Odjíždějí chvíli přede mnou. Já se vracím na dálnici a jedu dál. Před polednem už vjíždím do Německa. Jedu starou, známou, mnohokrát už projetou cestou po dálnici 93 na Regensburg. Za Regensburgem zase zastavuji na pumpě, kde dotankuji (18e, tach: 16116 km, 10.9l). Vracím se na dálnici a jedu dál po 93 až k místu, kde se napojuje na 9 na Mnichov. Venku je stále pěkně. Od místa, kde se dálnice spojily, se dálnice 9 opravuje. Všude jsou omezení na 80km/h. No ale spíš stojíme anebo popojíždíme v kolonách tak 30km rychlostí. Takhle to vypadá až k obchvatu okolo Mnichova. Občas je tu nějaká bouračka a dokonce jedna, kde je v sobě asi 5 aut. Najedu na obchvat 99 a jedu po něm až najdu odbočku na dálnici 96 směr Lindau a Švýcarsko. Jakmile najdu dálnici 96, tak hledám první parkoviště. Domlouvali jsme se s Michal, že mu pošlu GPS souřadnice a podle toho kde budeme, tak bychom se tu sešli. Zastavuji na jednom malém parkovišti u golfového hřiště. Posílám SMS Michalovi, jak na tom je. Zatím co čekám na odpověď, na nebi se začínají objevovat mraky a dávám si něco k obědu. Přichází SMS, že před hodinou byl u Českých Budějovic. Naše D1, je prý katastrofa a zasekal se tam na dost dlouho. Domlouváme se tedy, že se sejdeme až večer někde v nějakém kempu okolo jezera Bodensee. V 15:30h píše, že je na Česko-Německých hranicích. Venku se začíná i ztelně ochlazovat. Po obědě nasednu a jedu dál po dálnici. Počasí se kazí a je zataženo víc a víc. Pak se dálnice stočí na jih a počasí se zhoršuje rychlejším tempem. Zastavuji na pumpě někde u Leutrichu, kde zase natankuji (15.7e, 16281 km, 9.4l). Po chvíli jedu dál a podle GPS jsem asi 60km od cíle, když začíná pršet. Sjíždím z dálnice, okolo jsou už Alpské kopce, ale nejsou vidět. Všude si sedá mlha a vypadá to, že to lepší nebude. Zajedu na Shellku vlevo vedle dálnice, kde na sebe natahují nepromok. Návleky na boty zatím neberu, pořád doufám, že to tak hrozné nebude a že to bude jen nějaká přeháňka. Hned jedu dál. Zase se vracím na dálnici. Po pár kilometrech už prší docela slušně. Musím zastavit na jednom malém parkovišti, kde nasazuji už i návleky na boty. Do cíle mi zbývá ještě 30km. Jedu dál. Za malou chvíli už není nic vidět. Je mlha a jediné co vidím, jsou mraky rozvířené vody za auty přede mnou. Před Lindau je nějaké omezení, autaři mě ochotně pouštějí mezi sebe a dopředu (ne jako u nás). V Lindau sjíždím z dálnice přímo do centra. Projedu jeden kruhový objezd rovně a hned na další křižovatce už vidím cedule na kempy. Jeden je vlevo a druhý vpravo. Jedu podle cedulí a GPS vlevo. Dojedu na konec města a jsem v Rakousku. Jedu okolo jezera Bodensee, jsou na něm pěkné vlny. Není vidět ani na konec, vypadá jako na moři. Na horizontu je vidět zakřivení a jen vodu. Jsem v Bregenzu. Projedu jeho centrem a držím se stále u jezera. Na konci města je několik kempů. Já se ubytuji v kempu Mexico. Kemp nalevo jsem nezkoumal a ten blíž u jezera je dost pod vodou. Stále prší, tak zastavuji u recepce. Sundávám nepromoky a jdu se zeptat na cenu. Ubytování je za 13,8e, což je docela dost. Nicméně se zapíši a jdu postavit stan do rohu kempu. Všude jsou louže, hlína a tráva jsou podmáčené a k tomu je 16°C. No paráda. Stavím stan v dešti a než ho postavím, tak mi zmokne i helma. Sousedky z vedlejšího karavanu mi půjčují kladivo a pak i deštník. Lezu do stanu a všechno už mám mokré. Vyndávám tenisky na čvachtání se po kempu. Ponožky nemají smysl. Posílám adresu kempu Michalovy SMSkou. Dělá si něco k jídlu a čaj, abych se trošku ohřál. Vařím vedle recepce pod střechem. Zjišťuji, že jsem letos zapomněl ručník. Chtěl jsem si jít dát horkou sprchu, ale budu to muset nechat na později. O něco později dorazí Michal. Říká, že už mu přšelo posledních 90km. Jde se ubytovat, a já s ním jdu vyřídit papírování na recepci. Staví stan a dešť zesiluje. Chvílemi je to pořádný slejvák.

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

Pak se posadíme pod střechou na recepci, kde něco popijeme a pokecáme. Později jdeme spát.

Den 2

Neděle 27.7.2014, 16°C, 8:00, Bregenz A, tachometr: 15 409 km, ujeto 0 km.

Celou noc leje a ani na chvíli nepřestane. Ráno je to stejný. Venku je šedá mlha, nic není vidět. Před stanem a všude okolo je rybník. Po stanu lezou slimáci. Vylézám a jdu do sprch. Všude je čvachtanice a bahno. Kemp pod námi je pod vodou. Za námi je nějaký rigol, který už je taky plný vody. Sousedky mě zvou na kafe k nim pod střechu. Michal stále spí anebo se mu nechce do toho hnusu ani vylézt. Jdu se podívat na recepci, kde je jeden počítač s internetem k dispozici pro klienty kempu zdarma. Koukám na počasí a na předpověď. Není to žádná sláva. Dnes má do 12h pršet a potom to má pomalu přestávat. Problém je jen, že je to všude stejný. Zítra už by to mělo být trochu lepší. Ráno je venku 12°C. Rozhodujeme se přesunout až zítra někam na jih do Itálie. Sedíme na recepci u piva a plánujeme další cestu. Nebo spíš měníme plány na jinou trasu vzhledem k předpovědi. V poledne přestává pršet a tak už se dá trochu fungovat i venku. Když přestane, vykouknou i hory vzadu za městem. Jdeme se podívat do centra Bregenzu. Jdeme okolo jezera, kde jsou mola s jachtami a na břehu jsou nějaké kluby. Mají tu i teploměry a všude to ukazuje 16°C a voda 19°C. Dojdeme k nějakému divadlu na břehu jezera. Mají tu kovové sochy postavené ve vodě a mezi nimi je jeviště. Sedačky jsou postaveny tak, že koukáte směrem na jezero. Jdeme parkem, kde už se začínají objevovat i nějakí lidé. Kousek dál je vlakové nádraží, za ním přejdeme hlavní silnici a dostaneme se do centra. Hned je tu malé náměstí s pěknými starými domy a teráskami. Okolo jsou steré, ale pěkně opravené uličky a na zemi je všude dlažba. Vypadá to opravdu pěkně. Procházíme se uličkami a pak se vydáme jednou z nich nahoru do kopce. Dojdeme ke kostelu a zajdeme se podívat dovnitř. Za ním je pomník obětem 1. Sv. války. Na druhé straně vlevo na podobném kopci je postavený nějaký malý hrad. Mezi oběma kopci je silnice v malém údolí. Jdeme k silnici a pak nahoru po schodech. Dostaneme se do hradu, který dnes slouží jako hotel. Jdou tu i nějaké podzemní chodby a zahrada s pěkným výhledem na kostel. Také tu stojí bronzová socha. Projdeme se tu a malou bránou na druhé straně se vydáváme zpět dolů do města. Projdeme zbytek centra a dojdeme k nádraží. Dlažba začíná pomalu osychat a nebe už je světlejší. V centru je otevřeno jen několik krámků a restaurací, ale jinak je vše zavřeno. Vracíme se podchodem pod nádražím do parku u jezera. Jdeme zpět ke kempu a cestou potkáme Čecha, který je tu s karavanem. Chvilí pokecáme. Jede prý do Provans, kam jsme původně také chtěli, ale to se nebude dát zvládnout. Cestou zpět se konečně začíná dělat docela pěkně a dokonce se i otepluje na 19°C. Dokonce vykoukne i slunce. V kempu se zajdu zase podívat na předpověď a na zítra to vypadá konečně nadějněji. Na recepci pokecám s chlapíkem, který cestuje po celém světě a obchoduje s OSB deskami. Zajdeme se ještě podívat k jezeru a k majáku. Večer jsme pozváni k sousedkám Hilegardě, Veronice a Marii, kde strávíme pokecem a testováním piva večer. V noci zase poprchává a tak jsme zvědaví, co nám ráno přinese.

Den 3

Pondělí 28.7.2014, 21°C, 8:00, Bregenz A, tachometr: 15 409 km, ujeto 262 km.

Vstávám v 7h a když vykouknu ven z okna tak to na nebi konečně vypadá dobře. Venku je modro a sem tam jen nějaké mraky. Tak vylézáme a balíme rychle věci. Zajdeme na recepci zaplatit za 2 noci v kempu 27e. Sousedky někde najdou nějaký ručník a tam mi

www.journey.cz

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

ho věnují. Pak se spolu rozloučíme a vydáváme se na další cestu. Vyjedeme z kempu do města a hned u první benzínky tankujeme (11e, 16.410km, 8l). Projedeme městem a jedeme směrem na Chur (CH). V jednom místě narazíme na uzavěru silnice. Stala se tu nehoda a jsou ty hasiči a na poli vedle stojí vrtulník. Musíme se otočit a objet to jinou cestou. Jedeme kousek přes Lichtenštejnsko. Zastavujeme na hranicích, kde je pevnost a pozůstatky z války. Vzadu za pevností je vojenská posádka. Vojáci si tu právě trénují střelbu. Uděláme si tu chvíli pauzu a pak pokračujeme dál do Churu. Teplota stoupla na 25°C. Zastavujeme u benzínky a rozhodujeme se kam pojedeme dál. Venku je pěkně a tak se rozhodujeme jet dál na západ. Jedeme z Churu směrem na Brig. Na konci města najedeme na dálnici, ale vrátit se už nedá, tak projedeme kousek po dálnici na první exit, kde sjedeme. Jedem dál a potkáváme nějaké české motorkáře. Chvíli tu pokečáme. Jedou už od Slovinska, pláštěnky už mají celé roztrhané, jak do nich stále lezou. Říkají, že letos je to hrozný a všude jen leje a leje. Moknou už týden. Jedeme dál spolu. Míříme na Oberlapass 2046m. Zastavujeme a jdeme do restaurace si na chvíli sednout, zatímco ostatní se cpou zásobami z domova. Kafe tu stojí 4e. Mezitím sem přilétá vrtulník záchranné služby a přistává hned vedle. Sjedeme dolů z pasa a hned v prvním městečku tankujeme (19,8 chF, 16.893km, ujetu 184km, 10l). Pokračujeme na Furkapass 2436m, kde se zastavujeme a děláme vrcholové foto. Za pasem je klesání do údolí a na pravé straně je vidět klikatá silnice mířící na další paso. Dole je malá vesnička s železnicí. Právě tu jede parní vlak. Zastavuje se doprava a čeká se, až se parní vlak rozjede. Kolegové nám někam zmizí a už je nenajdeme. Jedou někam k Jungfrau. Zajedeme se podívat na horní paso Grimset 2164m. Za pasem je pěkné jezero. Pak se vracíme zase dolů a pokračujeme dál údolím na Brig. Začíná se zase zatahovat a počasí se rychle mění. Dojedeme 8km před Brig a v jednom malém městečku najdeme kemp u říčky. Občas nás skropí přeháňka a tak se rychle ubytujeme a postavíme stany. Cena za kemp je 10,5e. Počasí stále ještě docela ujde a tak se rozhodujeme jít se podívat do centra a taky něco koupit. Z centra jezdí lanovky k ledovcům Jungfrau nebo teda spíš pod ně z druhé strany. Pak je možné jít dál k vrcholu a ledovci. Vedle je jedna menší lanovka a pod ní je docela pěkný vodopád. Zajdeme se tam podívat. Jdeme pěknými uličkami s pěknými starými domy. Jeden je postavený na nějakých kamenných podložkách. Dojdeme nahoru a pak s pomocí jedné paní to najdeme. Musíme jít kousek přes nějakou louku, kde se pasou ovce. Pak projít okolo salaše a kousek dolů a jsme přímo před vodopádem. Hlína je na skále a občas tu jsou díry, tak to chce dávat pozor, abychom se nepodívali na spodek vodopádu příliš zblízka. Vracíme se zase k lanovce a naproti v Coopu nakoupíme za pár franků něco k jídlu. Vracíme se do kempu a zase začíná pršet. Zalezeme do stanu, uvidíme, co zase bude.

Den 4

Úterý 29.7.2014, 10°C, 9:30, Brig (Morel) CH, tachometr: 16 671 km, ujetu 168 km.

Celou noc zase lilo a vůbec nepřestalo. Taky se zvedla hladina v řece na druhé straně kempu a v noci začala dělat pěkný rachot. Vstávám v 7h, rozepínám stan a venku je pěkná potopa. Stan stojí uprostřed rybníku. Cachtám se vodou ke koupelnám. Koukám na cedule, které varují před možností zatopení kempu. Pak se jdu podívat na řeku. Její hladina za noc stoupla snad o metr. Obrovský kámen, na který jsem včera večer koukal, dnes není ani vidět a je tu jen obrovská vlna. V 9h přestává pršet a tak balíme mokré věci. Mokré už je naprosto všechno, tak to je paráda. Venku je 10°C. Nasedáme na moto a jedem dál na Brig. Odbočujeme na paso Simplon 2005m. Silnice stoupá po úbočí kopce. Všude okolo a na druhé straně údolí z mraků vykukují zasněžené 4 tis. vrcholy Alp. Na pasu je mlha a není vůbec nic vidět. Teplota je tu 7°C, tak tu uděláme nějaké to foto a pokračujeme dolů do Itálie. Po cestě se zatahuje víc a vepředu je vidět nějaký

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

černý mrak. Po chvilce už začíná pršet. Zastavujeme se ještě u jednoho pěkného vodopádu hned vedle silnice. Kousek před hranicemi s Itálií, už leje jako z konve. Dojedeme na hranice, kde se schováme pod střechou celnice. Švýcarští celníci kontrolují auta. My zastavujeme z druhé strany a nikdo si nás nevšímá. Tak lezeme do nepromoků. Venku je šedivo a nevypadá to, že by se to mělo nějak zlepšit. Nasedneme a v pořádném dešti pokračujeme dál. Všude je spousta vody, tak jedeme nejrychlejší cestou k dálnici směrem na Miláno. Jedeme po dálnici až k benzínce u města Agogna. Natankujeme (24e, 16 819km, ujetu 223km). Přestává na chvíli pršet, tak sundáme nepromoky a zajdeme si do restaurace Autogrill na kafe za 1,6e. Před námi je naprosto černo a jet dál je nesmysl. Okolo to docela jde, ale je jen otázka času, kde sem dojde nějaká další vlna. Od obsluhy na pumpě dostaneme informace, kde najít kemp. Jedeme podle rady a podle GPS do Omegny. Jedeme hned na první exit, kde platíme za mýto 3,6e. Michal zasekne mincí turniket, takže musí přijít obsluha. Jedeme přes město Omegna k jezeru a nakraji u města Orta nejdeme malý kemp. Sotva zastavíme, zase začíná pršet. Tak zajedeme k recepci a jdeme se schovat pod střechu. Recepce vypadá jako stará fabrika na zpracování ryb. Všechno je zavřené, ale v recepci je několik lidí. Svlékneme nepromoky a jdeme se dovnitř zeptat a kemp a cenu. Nikdo se k ničemu moc nemá. Dokonce přijede ještě jeden karavan. Venku je bouřka a voda ze střechy teče jak vodopád. Když přestane pršet má paní majitelka dilema, kam nás ubytovat. Nakonec nás ubytuje pod jedním přístřeškem, kde skladují věci, aby na nás nepršelo. Cenu stanoví odhadem na 10e. Stavíme stan a obloha se konečně roztrhá a dělá se nádherné horko. Sušíme všechno. Pak se jdeme podívat do Orty. Je to po silnici okolo jezera asi 3km. Centrum města je na poloostrově a naproti němu je malý ostrov. Dojdeme na křižovatku, kde jsou cedule i na kemp, který jsme původně měli v navigaci. My se vydáváme na druhou stranu. Na rohu je hotel s nádhernou fasádou a zvláštní architekturou. Na vrcholu kopce je klášter Socro Monte. Je to památka Unesco. Prohlédneme si ho i jako okolní park. Projdeme na druhou stranu a úzkými uličkami scházíme dolů k jezeru. Uličky jsou vydlážděné kameny a okolo jsou kamenné zdi. Je odtud pěkný výhled na okolí, jezero a ostrov. Dojdeme dolů mezi domy. Jsou také pěkné a staré. Je tu několik kostelů. Dojdeme až dolů k jezeru na hlavní náměstí. Je pěkné hned na břehu jezera. Zajdeme do jedné pizzerie, kde si dáme jídlo. Je docela chladno, no tedy aspoň na Italské poměry a obzvláště pak teď na přelomu července a srpna. Lidé tu chodí v bundách a moc jich tu není. Všude to vypadá jako po sezóně. Po jídle se vydáváme uličkami vlevo od náměstí, až se dostaneme na břeh jezera. Dál vede okolo břehu dlážděný chodník. Jdeme po něm dál a pomalu se začíná stmívat. Na silnici se vrátíme kousek od hotelu. Jdeme po silnici zpět a děláme nějaké foto zapadajícího slunce nad jezerem. Zpět v kempu jsme až za tmy. Později jdeme spát.

Den 5

Středa 30.7.2014, 13°C, 8:00, Orta I, tachometr: 16 839 km, ujetu 199 km.

Vstáváme ráno, no spíš nás budí popelář. Má kontejnerové auto. Popelnici zvedne a vysypá jí jako v US filmech. Jen s tím rozdílem, že se popelnice urve a spadne dovnitř toho kontejneru. Vleze dovnitř a snaží se jí vyndat a pokaždé mu spadne s pěknou ránou zpět. Pak odjede pro pomoc a auto tu nechá. To jsme zjistili později, aby jste si nemysleli, že jsme mu nepomohli. Mezitím vstáváme a koukáme na protrhané nebe, ale zase se zatahuje. Cestou do koupelny přijede popelář a ještě s jedním chlapíkem lezou do kontejneru vyndat tu popelnici. Nakonec se jí podaří dostat přes okraj a ta zase vypadne, ale tentokrát ven na zem. Chlapíci se omlouvají za ten kravál, a tak jim říkáme, že je to jedno. Popelnice už toho má taky dost, zastrčí jí na kraj a odjedou. Po ranní očištění jdeme na recepci, kde mají PC s netem. Koukáme na předpověď počasí. S pomocí místních zjistíme, že následující dva a půl dne to má být dobré a dobré počasí má jít od

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

západu. Rozhodujeme se tedy vyrazit na západ směrem na Torino a k Alpám na hranicích mezi Itálií a Francií. Vracíme se ke stanům a balíme již usušené věci. Tak si říkám, že je to poprvé po několika dnech co máme vše suché a jak dlouho nám to vydrží. Po 10h máme sbaleno a nasedneme na motorky a opouštíme kemp. Vracíme se zpět do městečka Gozzano, kterým jsme včera projeli. Zastavujeme u prvního supermarketu, kde dokupujeme zásoby. Venku se dělá nádherně a teplota strmě stoupá. Během chvíle je 30°C. Pak jedeme dál pod alpami. Bereme to po okreskách mimo dálnice. Silnice jsou dobré i s provozem je to pohoda. Doprava začíná houstnout, jak se přibližujeme k Torinu. Projíždíme nějakým předměstím a rozhodujeme se dát si ještě pauzu před městem. Zastavíme se v jedné restauraci na jídlo. Teplota je už přes 30°C. Dáme si nějakou místní specialitu. Je to něco mezi koláčem a pizzou. Najíme se a po chvílce odpočinku se vydáváme projet Torino. Po chvílce se dostáváme do strašných zácp, kde se pohybujeme jen po několika metrech. Jedno náměstí už přejíždíme i po mramorových chodnících. Po další chvíli, jsme už zase kompletně mokří, ale tentokrát zevnitř. Projití města nám zabralo hodně dlouhou dobu, a pokud znáte Itálii, tak víte, že obchvaty okolo měst jsou neplacené, takže doporučuji městu se rozhodně vyhnout. Ušetříte si čas i nervy v zácpách. Poslední podobnou akci jsme zažili při průjezdu Milána. Když se konečně dostaneme na výpadovku a mineme dálniční obchvat, doprava zase začíná řídnout. Jedeme dál směrem na Pinerolo. Zastavíme se na benzínce v Pinerolu, kde natankujeme (20e, tach: 17003km, 183km, 11l) Venku je stále pěkné teplo a pomalu se připozdívá. Hledáme nějaký kemp v okolí. Rozhodujeme se popojet ještě kousek na jih, když máme konečně tak pěkné počasí a tam pak něco najít. Jedeme dál do městečka Barge, kde zastavujeme u malé kavárny s parkem. Dáme si tu kafe za 1,2e. Ptáme se místních na kemp. Potvrzují, mám kemp, podle navigace v Paesaně. Tady v Barge jsme hned pod Alpami. Krajina najednou změnila z placky pod horami v zelené kopce s údolními a malými říčkami. Dál jedeme podle značek i navigace do asi 9km vzdálené Paesany. Cesta hned stoupá do kopců a serpentýnami dost strmě stoupáme do hor. Najít kemp přímo v Paesaně je docela věda, ale díky navigaci se to povedlo. Dohrál jsme do ní databázi kempů, a musím říct, že se mi to vyplácí. Najdeme zastrčený kemp kousek od silnice, vracíme se zase zpět dolů pod hory. Je kousek za kostelem. Na druhé straně silnice je malý krámk. Zajedeme do kempu a zastavujeme u recepce. Majitelé tu bydlí a recepce je součástí jejich domu. Ve spodním patře jsou pak koupelny a WC suprové kvality. Jsme překvapeni. Zajímavé jak se liší kvalita kempů v Italském vnitrozemí a v horách (Alpách). Domluvíme se s majitelkou na ceně 8e za osobu, dohromady tedy 16e. Jdeme si postavit stany a dát sprchu. Potom se jdeme podívat do města na náměstí Piazza Vittorio Veneto. Cestou míjíme řeku „Po“ a za ní několik pomníků z 1. a 2. sv. války. Na náměstí je velký kostel „santa Maria“ s nádhernými freskami. Vracíme se zpět do kempu.

Den 6

Čtvrtek 31.7.2014, 15°C, 9:00, Paesana I, tachometr: 17 038 km, ujeté 456 km.

Dnes vstáváme dřív, konečně je venku naprosto modro. No nádhera. Rychle balíme a zajdeme ještě pro nějaký chleba do nedalekého pekařství. Venu se dělá teplo. Po snídani se vydáváme na další cestu. Najedeme na hlavní silnici a vracíme se dolů pod hory směrem na Saluzzo. V Saluzzu jsme po chvíli a pokračujeme dál na Cuneo. Za Cuneem se dávkujeme na silnici SS21 směrem na Vinadio. Projedeme několik malých vesniček. Je tu spousta kempů. V jednom městě je zácpa, ale na moto se dá předjet. Kousek za městem zastavujeme na malém parkovišti u řeky. Silnice se tu rozděluje. Obě dvě vedou na pasa. SS21 je hlavní tah do Francie směrem na sever na Vars. Menší silnice vlevo SP255 vede na paso Colle della Lombarda 2350m.n.m. Po krátkém odpočinku se loučíme s Italským teplem a mířím úzkými a prudkými silničkami nahoru na paso.

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

Dojedeme nahoru, kde postupně zmizí i stromy a jsou tu jen horské louky s kameny a nádherně čistá jezera. Zastavujeme na Pasu a dáme si kafe. No je to spíš nějaké čokoláda než kafe, ale co. Chvíli se tu zdržíme a podíváme se na nedaleký bunkr za Francouzskou hranicí. Bunkr je několikapatrový a pěkně zamaskovaný. Uvnitř je pěkná zima i teď v létě. No nechtěl bych tu být v zimě. Cestou k bunkru zahlédnu sviště a nějakého kamzíka. Pak sjíždíme do horského střediska Isola 2000, sjíždíme dolů do Isoly. Cestou mi začíná něco bouchat v levém předním tlumiči. Občas mám docela dost práce, když v zatáčce potkám nějakou díru. Nastavuji tlumiče, tak aby to bylo co nejnepsitelnější. Nechal jsem tlumiče před cestou udělat a asi se mi to zase vymstilo. Kdybych s nimi nic nedělal, tak bych asi udělal lépe. V Isole najedeme na D2205 a jede na sever na Col de Bonette 2802 m.n.m. Dole v údolí ještě tankuji (16,2e, tacho: 17175km, 172km, 10l). Pak odbočujeme na malou silnici vedoucí na pas. Dole na jednom mostě ji zaparkována rozsekaná Honda, která nezvládla sjezd z pasa. Zastavujeme u menšího vodopádu a uděláme nějaké to foto. Cestou projíždíme horskou strážní vesničku, která je dnes prázdná, a domy chátrají. Na konec vyjedeme na jedno z nejvyšších alpských pas. Je tu nádherný výhled a počasí je také super. Jsme rádi, že nám to konečně vyšlo. Sjíždíme dolů z pasa a jedeme do St. Paul a col de Vars 2109 m.n.m. Konečně vidíme cedule, silnice Route des Grandes Alpes (RDGA) D902. Pokračujeme na Briancon. Ve městě se ztratíme a pak se zase nějakým zázrakem najdeme. Pokračujeme po N94 na Anieux col de Izoard 2360 m.n.m.. Postupně přejíždíme další a další pasa. Silnice se táhne nádhernou krajinou, stoupá a klesá. Počasí je stále nádherné. Zdoláváme pasa col du Lautaret 2058 m.n.m., col du Galabier 2645 m.n.m. (cestou zase jsou vidět svišti). Na vrcholu pasa je tunel, kterým můžete projet pod vrcholem anebo zajet nahoru k ceduli, která je známa z passových fotek. Cestou nás i několikrát fotili z časopisů. Pokračujeme dále přes paso col du Telegraphe 1570 m.n.m. a nakonec sjedeme do st. Michel de Maurienne, kde zastavujeme u benzínky a tankujeme (18,2e, tacho: 17392km, 217km, 12l). Jsme dole v údolí u dálnice E70/A43. Už se připozdívá je 18h. Doprava je to dál po RDGA na Val d'Issere a do Itálie. Kvůli počasí se rozhodujeme jet po dálnici na Chambéry a vynechat poslední paso col de Isseran. Najedeme na dálnici a za hodinu jsme u Chambéry. Cestou trochu závodíme s dvěma Angličany na moto. U Chambéry platíme mýto 5,5e. Odbočíme špatně a jedeme k jezeru Lac d'Aiguebelette. Projedeme tunelem a na prvním sjezdu opouštíme dálnici na exitu 12, kde platíme ještě jedno mýto za 3,2km 0,8e. U jezera najdeme kemp za 20,5e tudíž cca 10e na osobu. Kemp je taky celý podmáčený a všude je bahno, na našem plácku je ho taky požehnaně. Kloužeme se tu s motorkami a jen čekáme, kde se kdo vyválíme. Stany stavíme taky na bahno. Kemp je narvaný a je tu spousta lidí a žádný klid. Na přespání to stačí, ale být bych tu nechtěl. Vybalíme se a dáme si večeri, popijeme francouzské víno a pokecáme, než se na nás vrhnou komáři. Nic jiného se ty dělat nedá a tak si dáme sprchu (koupelný a WC jsou naprosto děsné) a jdeme spát.

Den 7

Pátek 1.8.2014, 16°C, 8:00, Chambéry F, tachometr: 17 494 km, ujeto 530 km.

Ráno vstáváme a rychle balíme. Dáme si snídani. Venku je mlha, ale pomalu se zvedá a začíná se dělat pěkně. Pomalu nám vyprchává dvou a půl denní limit pěkného počasí. Chystáme se na přesun na sever a na východ. Tak doufáme, že nám vyjde počasí i pro dnešní den. Opouštíme kemp a jedem zpět k dálnici A43 podjedeme jí a pokračujeme dále po okreskách D921 směrem na Morestel. Potom se dáváme na státní silnici N75 na Borg-en-Bresse. Před Borgem zastavujeme na benzínce a tankujeme (17,5e, tacho: 17581km, 188km, 12,5l). Na okraji Bourgu najedeme na dálnici A39 a držíme směr Strasbourg. U Lons-le-Sauniers sjíždíme na silnici N83 a jedeme až do Bresanconu.

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

Jedeme po neplacené dálnici N57 na Vesoul. V Rioz odbočujeme na D15 a jedeme do Esprels, kde zastavujeme u jedné malé místní benzínky. (20e, tach: 17802km, 221km, 14,4l). Jedeme přes Lure okolo Belfortu na Mulhouse. Je stále 30°C. Cestou koukám na obrovské množství čápů na polích, kteří se zvednou, jen když k nim dojede traktor sekající trávu. Před Mulhousem se mi ztratí Michal a tak ho chvíli hledám po městě. Nakonec zastavím za městem u jednoho supermarketu, kde nakoupím nějaké zásoby jídla na večer a na zítra. Píšu Michalovi zprávu, kde jsem a tak podobně. Snad se později až zastaví, ozve. Jedu dál na hranice s Německem po okresce vedoucí kousek severně od dálnice. Přejíždím Rýn a jsem v Německu. U Mullheimu najíždím na dálnici A5 a jedu na sever asi 30km. Sjíždím z dálnice a odbočuji do Freiburgu. Je už docela pozdě odpoledne a ve městě je šílená zácpa. Stále je pěkné teplo. Tak jsem rád, že to i dnes docela vyšlo. Průjezd celým městem mi zabere spoustu času, a když už se konečně dostanu za město tak sice jedu, ale stejně je to auto za autem. Odbočuji na jinou silnici a jedu na Titisee. Zastavuji v jedné malé vesničce u jednoho domu, kde je cedule soukromé parkoviště. Majitel na mě kouká z verandy, tak mu zamávám a on mě taky. Očividně nemá co dělat tak tu pozoruje okolí. Chvilku tu pobudu a zkontroluji, zda nepřišla mezi tím zpráva od Michala. Po malé přestávce opouštím parkoviště a majitel mi mává. Vyjet zpět na silnici, je ale opravdu věda. Provoz je tu šílený. Silnice vede serpentýnami na paso. Má tři někde čtyři pruhy a zatáčky na moto je opravdu požitek. Na vrcholu je malá vesnice, kde zastavuji u benzínky a tankuji (15,4e tach: 17983km, 180km, 10l). Když se vracím od kasy tak na mě volá nějaký motorkář česky „odkud jedeš?“. Odpovídám mu anglicky, protože vidím německou SPZku. On na mě znovu česky. Tak se dáme do řeči. Jede taky na FZ1 a v podstatě naprosto stejnou cestu jako my od Nice po RDGA. Jel to jen o den později a říká, že počasí už zase bylo špatné. Koukáme na kempy v okolí a ozve se Michal. Tak najdeme nějaký kemp na druhé straně u jezera a vesnice Donaueschingen kousek od dálnice. Posílám Michalovy adresu kempu a domlouváme se, že se sejdeme tam. Koukáme taky na předpověď, teda na radar a vypadá to, že se od jihu přibližuje bouřka. Začíná se zatahovat. Rozloučíme se, a já se vydávám dál na cestu, no snad to stihnu projet. Mířím na paso a na vrcholu začíná pršet. No jak jinak to by bylo, abych nezmokl. Minu paso a ve sjezdu dolů je pěkná zácpa. Najdu nějakou objíždku přes vesnice, abych se tomu vyhnul, protože se to vůbec nehýbe. Jedu přes vesnice a na hlavní silnici se vracím až po docela slušném kousku. Pak už dojedu dolů do údolí k dálnici A81 vedoucí na Stuttgart. Podjedu dálnici 33/27 a jedu ještě kousek dál. Před městem je odbočka k jezeru s kempem. Vidím recepci a u ní stojí Michal. Říká, že přijel před chvílí. Tak se zajdeme ubytovat. Je zase docela teplo, sice ne už tak jako ve Francii, ale ještě je to docela dobré. Jsme venku a děláme si něco k jídlu. Večer je tu taky slušná invaze komárů, tak musíme zalézt do stanu. Večer je u kempu i v nedalekém městečku ohňostroji.

Den 8

Sobota 2.8.2014, 14°C, 8:00, Donaueschingen D, tachometr: 18 024 km, ujetu 635 km.

Ráno vstáváme a venku je zase zataženo. Skoukneme předpověď počasí na recepci a ta říká, že od asi 12h tu má zašít pršet a má to přijít od západu. Tak se rozhodujeme dojet domů, i když máme ještě jeden den volno. Koupání už máme dost a tak se rozhoduji pro cestu na sever a pak po dálnici na Norimberk a na Plzeň. Michal se rozhoduje pro cestu jihem na Šumavu. Balíme a zastaví se na kus řeči jeden starší pán v důchodu, který tu po okolí jezdí na kole. Po snídani se zajdeme podívat na jezero se spoustou hus. O něco později se vydáváme na cestu. Na křižovatce se s Michalem rozloučíme a jedeme každý na jinou stranu. Já mířím k dálnici 33/27 a po asi 10km jsem na ní. Jedu na sever a po spojovačce 864 se dostanu na dálnici A81. Zjistil jsem, že se 33/27 s A81 sbíhají v jednu

Cestopisy od Fictionp

Pokud budete mít jakékoliv dotazy, nebo budete hledat radu můžete se mi ozvat na některý z kontaktů:

www.journey.cz, journey.cz@aol.com, 28057477 ICQ

u Deislingenu. Pokračují dál a je stále zataženo a od západu to vypadá hůř. Dokonce i trochu mrholí. Doufám, že se tomu nějak vyhnu a nebudu muset jet 600km v dešti. Jedu na Stuttgart a jsem tam za chvíli. Město objíždím po obchvatu směrem na Heilbron. Tankuji (19e, tacho: 18122km, 199km, 11,9l). Mířím dál a počasí se najednou začne zlepšovat. Jakmile u Heilbronu najedu na dálnici A6 a zamířím na východ, dělá se po pár kilometrech pěkně. Zastavuji 60km před Norimberkem. Venku svítí slunce a je modro. Udělám si oběd a zdržím se asi hodinu. Sedne si ke mně nějaká německá rodinka, a tak trošku konverzujeme. Opět se zatahuje, dohnalo mě to počasí ze západu. Tak zase nasednu a jedu dál. Po pár kilometrech je zase pěkně a 50km za Norimberkem zase tankuji (19e, tacho: 18381km, 200km, 11,5l). S počasím se to zase opakuje. Pořád se za mnou táhne ten déšť. Mířím na české hranice. Míjím dálnici od Mnichova a jedu dál na Plzeň. Do Čech vjíždím po chvíli. Zastavím na dálnici a dám si kafe a udělám si kratší pauzu. Je zase pěkně 28°C. Nechce se mi už jet po dálnici a tak to vezmu po hlavní silnici 21 na Mariánské Lázně. Odbočuji na vesničku Mnichov a projedu si oblíbený kousek mezi Mnichovem a Bečovem nad Teplou a dál na Karlovy Vary a Ostrov. Po cestě si udělám ještě jednu pauzu. Projede okolo několik motorkářů. Jeden se po chvílce vrací taky na FZ1, ale kapotovaném a zastavuje u mě. Ptá se, jestli nepotřebuji pomoc. No paráda jsou u nás ještě solidní lidi, to potěší. Tak pokecáme je to Lukáš z Karlových Varů. Domlouváme se, že se někdy sklouzneme a vyměňujeme si kontakty. Pak oba odjíždíme, každý na jinou stranu. V Klášterci naposledy tankuji (400kč, tacho: 18593km, 211km, 11l). Projedu Kláštercem a dávám se okolo Ohře na Kadaň, Žatec a domů. Asi 10km od domova mě dožene bouřka a spustí se pěkný slejvák. Vypadá to, ale že bude jen lokální. Schovám se, a čekám, až přejde. Poslední kousek pak dojíždím na mokru a za mírného deště. Po chvílce jsem doma a zajedu na dvůr pod pergolu. Jakmile zaparkuji, totálně se zatáhne a spustí se perfektní bouřka. No tak to vyšlo opravdu na chlup. Pršet už toho dne nepřestalo.

Závěr

Tacho: 18 659km

Na letošní cestě jsme nakonec projeli to, co jsme plánovali a dostali se i na místa o kterých jsme před tím neměli ani ponětí. Nemá cenu nic moc plánovat, vždy je kam jet, tak proč se slepě honit za nějakým cílem. Užít se to dá i tak, i když letos to bylo jako vodní lázeň.

Ještě k tlumičům. Hned jsem je rozebral a levý tlumič se uvnitř úplně rozpad a dokonce upadl od regulátoru průtoku. Nakonec jsem byl rád, že jsem s ním dojel domů. Opětovné sestavení bylo jen na chvíli a nepomohlo. Nakonec byl problém vyřešen díky kompletní výměně vnitřků tlumičů. Čímž děkuji kamarádům z CharlieMoto v Teplících.

Ujeto: 2 831km

Benzín 7 340,-kč

Útrata 130e (3 575,-kč)

Celkem to vyšlo zhruba na nějakých 11 tis. Kč